

Arrest

nr. 320 223 van 20 januari 2025
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue Pasteur 37
4430 ANS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat J. DIENI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 24 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Hij werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 21 september 2023.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) nam op 18 maart 2024 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Afghaanse nationaliteit en bent u op 1 januari 2000 geboren in het dorp Basawel, in het district Momandara in de provincie Nangarhar. U bent moslim en Pashtoun. U bent ongehuwd maar verloofd met M. (...) en u heeft drie broers. Toen u zeven jaar oud was volgde u koranlessen in de

madrassa van uw geboortedorp. U ging eveneens naar de Landi Basawel middelbare school tot de tiende graad, maar kan u niet lezen en schrijven. Vanaf uw tienjarige leeftijd werkte u na uw schooluren in uw winkel die naast uw ouderlijk huis in uw dorp gelegen was en waarvan uw familie eigenaar was. U werkte er alleen en u verkocht er artikels zoals damesaccessoires en sandalen. Uw vader Z. werkte ongeveer vijf jaren als soldaat voor het Afghaanse nationale leger van 2005 tot 2010 in de provincies Kandahar en Herat.

Op een middag, midden augustus 2020, ongeveer één jaar voor de machtsovername, was u aan het aan het werk in uw winkel toen er een arme oudere man binnenkwam. Deze oudere man die u nog nooit eerder gezien had, een zogenoemde 'banjara' die zich van de ene plaats naar de andere per motorfiets verplaatste om spullen te verkopen, vroeg u om voedsel omdat hij honger had, waarop u hem te eten gaf. Hierna vielen vijf NDS leden (cfr. National Directory of Security, Afghaanse veiligheidsdienst) uw winkel binnen waarbij ze de banjara fouilleerden en arresteerden zonder iets te zeggen. Drie dagen na het incident hoorde u via de lokale uprising forces dat de persoon die in uw winkel gearresteerd werd, lid van de taliban was. Ongeveer één jaar later, op 24 augustus 2021, de tiende dag van de machtsovername door de taliban, kwamen zeven of acht talibanleden, waaronder het desbetreffende taliban lid dat in uw winkel gearresteerd was, naar uw ouderlijk huis waarop ze aan uw vader vroegen waar u was en ze uw broer R. sloegen. De taliban beschuldigden u ervan dat u informatie over dit specifieke talibanlid één jaar eerder aan de NDS gegeven had, waardoor hij opgepakt werd. Tijdens het bezoek maakte uw vader de taliban wijs dat u niet thuis was, hoewel u zich op dat moment in uw ouderlijk huis in een waterreservoir verstopt had. De taliban zeiden tegen uw vader dat hij u aan hen moest afleveren waarna ze weggingen. U besloot om dezelfde namiddag nog naar uw paternale tante M. en uw neven W., A. en H. te vluchten die op één uur van uw ouderlijk huis woonden. Rond midden september 2021, ongeveer één maand na de machtsovername besloot u naar het buitenland weg te vluchten. U ging naar Nimruz waar u twee of drie dagen verbleef en u vertrok vervolgens uit Afghanistan. U was in Nimruz toen uw vader vermist geraakte. Hierop besloot uw familie zoals uw moeder en uw broers om met uw maternale oom A. N. samen te wonen. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk naar België. Op 28 augustus 2022 diende u in België een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Na uw vertrek kwamen de taliban ongeveer tien keer langs bij u thuis om uw familie te vragen waar u was waarbij ze uw broer R. sloegen. Uw broer R. vertrok op aanraden van uw maternale oom rond december 2022 uit Afghanistan en bevindt zich op dit ogenblik in Iran. Uw paternale neef J. M. S. vluchtte eveneens.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: Uw taskara (kopie), de bankkaart van een zekere M. K. (kopie), diverse opleidingscertificaten van uw vader Z. (kopieën), de ontslagpapieren van uw vader (kopieën), foto's van uw vader op zijn werk (kopieën), een invaliditeitsdocument van een zekere M. T. (kopie), twee e-mails van uw advocaat (kopieën).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

U vreest door de taliban vermoord te worden omdat zij u ervan beschuldigen dat u het taliban lid dat in uw winkel opgepakt werd aan de NDS verraden heeft (Notities Persoonlijk Onderhoud CGVS [CGVS] d.d. 21 september 2023, p.20-21). Verder vreest u dat de taliban u zullen vermoorden omdat ze u en uw familie ervan beschuldigen verraders te zijn omwille van het feit dat uw vader als soldaat bij het Afghaanse nationale leger werkte (DVZ, Vragenlijst, d.d. 30 augustus 2023, punten 4-5). Bovendien geraakte uw vader vermist (CGVS p.21). U kan het CGVS hier niet van overtuigen omwille van volgende redenen.

Ten eerste kan u niet aannemelijk maken dat de taliban u ervan zouden beschuldigen dat u het taliban lid dat in uw winkel door de NDS gearresteerd werd, verraden heeft en de taliban u hierdoor zouden willen vermoorden.

Vooreerst is het opmerkelijk dat de taliban u hiervan zouden beschuldigen aangezien u verklaarde dat u het desbetreffende taliban lid nooit eerder ontmoet had noch eerder in uw winkel gezien had. U kende zijn naam niet, noch wist u evenmin wat zijn functie binnen de taliban was of tot welke talibangroep hij behoorde (CGVS p.25). Verder werd u pas drie dagen na de arrestatie via de lokale uprising forces op de hoogte werd gebracht dat de arrestant een lid van de taliban was (CGVS p.25). Bovendien kende u geen enkele taliban (CGVS p.25) noch hadden u of uw familie voor de arrestatie in uw winkel ooit eerder een incident met de taliban gehad (CGVS p.22). Het mag duidelijk dat u voordien op geen enkele manier met de taliban in contact was gekomen, op positieve of negatieve wijze, waardoor het vreemd zou zijn dat de taliban u ervan zouden verdacht hebben dat u informatie aan de NDS doorgespeeld had (CGVS p.19).

Voorts is het opmerkelijk dat, hoewel u beweerde aanwezig geweest te zijn bij de arrestatie van dit taliban lid door de NDS in uw eigen winkel, u bijzonder weinig doorleefde informatie over dit incident kon geven. Hoewel u verklaarde dat er vijf NDS leden uit een witte – wat u omschreef als een ‘Docks’ - auto aan uw winkel uitstapten (CGVS p.23) en het taliban lid in uw winkel opmerkelijk genoeg arresteerden zonder iets te zeggen (CGVS p.25), is het frappant dat u niet verder geraakt met uw verklaringen over dit incident dan deze informatie. Gevraagd hoe u dan wist dat deze personen NDS-leden waren aangezien u deze personen niet kende, stelde u dat u dit wist omwille van de uniformen die ze droegen, de auto waarmee ze kwamen en door de wapens die ze bij hadden. U benadrukte dat u in Afghanistan opgroeide en hierdoor al het Afghaans veiligheidspersoneel gemakkelijk kon herkennen (CGVS p.23). Wanneer u dan tijdens uw persoonlijk onderhoud gevraagd werd om deze vijf NDS leden gedetailleerd te beschrijven, herhaalde u vreemd genoeg opnieuw uw zelfde verklaring dat zij tot de NDS behoorden omdat ze met een specifieke auto kwamen, hun eigen wapens droegen en een speciaal uniform droegen. Het is dan ook opvallend dat wanneer u opnieuw gevraagd werd dit te specificeren, u opmerkelijk genoeg terug niet verder kwam dan dat ze in een witte – zoals u omschreef ‘Docks’ - auto reden, hun eigen uniformen droegen en machinegeweren bijhadden (CGVS p.24). Het is zeer vreemd dat u geen enkele gedetailleerde of doorleefde informatie kon verschaffen over de NDS-leden die de arrestatie verrichtten hoewel u beweerde van de arrestatie ooggetuige te zijn.

Ook de houding van het desbetreffende taliban lid dat in uw winkel gearresteerd werd roept verder vragen op. Het is onlogisch dat dit specifieke taliban lid ervoor koos om overdag (CGVS p.20), gans alleen (CGVS p.22) en bovendien ongewapend (CGVS p.26) in uw dorp rond te lopen. Hoewel de taliban de bewegingsruimte in uw geboortedorp hadden om voornoemde wraakacties te volbrengen (CGVS p.18-19), had de Afghaanse overheid ondanks deze onveilige situatie nog steeds de algemene controle over uw dorp en uw regio (CGVS p.17). Hierdoor zou het opmerkelijk geweest zijn dat dit taliban lid zijn eigen veiligheid niet zou verzekerd hebben en hij achteloos, zonder het gezelschap van andere talibanleden noch in het bezit van een wapen in uw dorp rondliep.

Verder verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u na de arrestatie van het taliban lid enkele veiligheidsmaatregelen ter bescherming nam. Uw verklaringen hieromtrent zijn echter niet aannemelijk aangezien uw gedrag logica ontbeert. Enerzijds stelde u dat u de taliban u angst inboezemden, waardoor het vragen oproept dat u zo weinig doortastende maatregelen nam. Zo stelde u dat u na de arrestatie van het taliban lid besloot om uw winkel om 20 uur in plaats van om 24 uur te sluiten, dat u overdag niet naar uw familieleden op bezoek ging en dat u uw goederen van de bazaar naar de winkel met een huurauto bracht (CGVS p.27). Anderzijds is het opmerkelijk dat u überhaupt maatregelen nam aangezien u ook verklaarde dat u zich nooit kon inbeelden dat u de taliban u achterna zouden komen om u te bedreigen (CGVS p.26). Meer nog, u bleef van de arrestatie tot aan de machtsovername werken in uw winkel en goederen in de nabijgelegen bazaar aankopen (CGVS p.27). Het CGVS kan veronderstellen dat u na de arrestatie van het taliban lid in uw winkel op zijn minst navraag zou gedaan hebben om in te schatten of u zich hierover zorgen moest maken, zeker gezien de taliban aanwezig waren in uw dorp (CGVS p.18) en wraakacties uitvoerden (CGVS p.19). Meer nog, het is in dit kader merkwaardig dat u benadrukte dat u geen enkele interesse had om te weten te komen wat er na de arrestatie met dit taliban lid gebeurde (CGVS p.26). Het mag duidelijk zijn dat uw verklaringen over de periode na de arrestatie samenhang en logica ontberen.

U verklaarde verder dat op 24 augustus 2021, de tiende dag na de machtsovername, zeven of acht talibanleden waaronder het taliban lid dat één jaar eerder in uw winkel gearresteerd was, naar uw ouderlijk huis kwamen om naar u te vragen en u te bedreigen (CGVS p.27-29). Het is vooreerst vreemd dat u geen eenduidige verklaringen kon afleggen over wat u deed en waar u zich bevond bij het bezoek van de taliban bij u thuis tijdens de machtsovername. U stelde dat het desbetreffende taliban lid u toen aansprak en tegen u zei dat u diegene was die de Afghaanse overheid over hem geïnformeerd had. Nadat hij dit tegen u gezegd had, vluchtte u uit uw ouderlijk huis en ging u naar uw paternale neven (CGVS p.20). Het is dan ook opvallend dat u hierover even later verklaarde dat de taliban tijdens dit bezoek uw vader aanspraken en niet u, aangezien u op dat moment thuis achter een waterreservoir verstopt was en de taliban u niet konden vinden (CGVS p.29-30). Dat u het duidelijk over hetzelfde incident had, bleek uit uw verklaringen dat er na de

arrestatie van het desbetreffende taliban lid geen andere incidenten met de taliban waren tot aan de machtsovername (CGVS p.27).

Bovendien is de houding van de taliban in dit alles niet aannemelijk. Het is ongeloofwaardig dat de taliban gedurende één jaar, van het moment dat het taliban lid in uw winkel gearresteerd werd van rond augustus 2020 tot aan de machtsovername in 2021, geen enkele poging ondernamen om u of uw familie te bedreigen in uw winkel of uw ouderlijk huis (CGVS p.27) indien ze werkelijk dachten dat u diegene was die de NDS op de hoogte gebracht had. Het is onlogisch dat de taliban niet op de hoogte geweest zouden zijn van de arrestatie van één van hun leden in uw winkel, zeker gezien uw verklaringen dat de taliban in uw dorp aanwezig waren (CGVS p.18) en er zelfs wraakacties te pleegden (CGVS p.19) en dus reeds voordien met het dorp en de bewoners vertrouwd waren. Verder verklaarde u dat er nooit eerder talibanleden in de andere winkels van uw dorp gearresteerd werden (CGVS p.30), waardoor verwacht kan worden dat het nieuws over een dergelijke arrestatie in uw winkel snel de ronde in uw regio zou doen, gezien het hechte maatschappelijke weefsel waaruit een Afghaanse dorpsgemeenschap bestaat. Hierdoor is het opmerkelijk dat indien de taliban werkelijk dachten dat het door uw toedoen was dat hun taliban lid gearresteerd was, ze na zijn arrestatie niet onmiddellijk bij u thuis zouden langsgesproken zijn om snel en kordaat wraakacties tegen u of uw familie te ondernemen.

Echter kwamen de taliban gedurende één jaar nooit langs.

Uit deze elementen bleek dat u niet aannemelijk kan maken dat de taliban u zouden beschuldigd hebben van informatie aan de NDS te hebben doorgegeven over dit taliban lid. Aangezien u bovenstaande elementen niet aannemelijk kan maken, volgt hieruit dat u de aangehaalde vervolgingsfeiten en de bedreigingen door de taliban aan uw adres die hieruit voortvloeien eveneens niet aannemelijk kan maken.

Ten tweede kan u niet aannemelijk maken dat uw vader M. Z. als soldaat voor het Afghaans nationale leger werkte en de taliban uw familie en meer bepaald u hierdoor als verraders beschouwen en zij u hiervoor dreigen te vermoorden (DVZ, Vragenlijst, d.d. 30 maart 2023, punten 4- 5). Bovendien geraakte uw vader vermist (CGVS p.21).

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat aan uw bewering dat uw vader M. Z. als militair gewerkt heeft voor het Afghaans nationale leger geen enkel geloof kan worden gehecht.

Vooreerst kan u uw verwantschap met M. Z. niet staven en aannemelijk maken dat hij uw vader is. Naast de vaststelling dat u wel uw eigen taskara neerlegde, is het opmerkelijk dat u geen taskara op naam van M. Z. indiende ter ondersteuning van zijn identiteit en van diens verwantschap met u als uw vader. U diende een kopie van een badge in waarover u verklaarde dat dit de identiteitsbadge van uw vader was (CGVS p.34 en document 2). Het is dan ook opmerkelijk dat deze badge geen identiteitsbadge, maar een bankkaart is. Bovendien staat deze bankkaart niet op de naam van uw vader maar op naam van een zogenaamde M. K., wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnt. Het is opmerkelijk dat u geen betrouwbare identiteitsdocumenten inzake M. Z. indiende, gezien uw verklaringen dat M. Z. uw vader is en u omwille van uw vader door de taliban vervolgd zou worden. Redelijkerwijs moet het CGVS besluiten dat u uw verwantschap met de persoon door wiens werk u beweert problemen te hebben niet aannemelijk kan maken.

Verder slaagde u er niet in om het beroepsprofiel van uw beweerde vader M. Z. als soldaat bij het Afghaans nationale leger aannemelijk te maken. U verklaarde dat uw vader in plaatsen zoals in de provincie Kandahar en in het Shindand district (cfr. in de provincie Herat) voor het Afghaanse leger werkte (CGVS p.31). U wist te zeggen dat hij tijdens zijn werk een kakigroen uniform droeg en een loon tussen 12.000 en 15.000 Afghani ontving (CGVS p.32). Het is echter opmerkelijk dat u buiten deze informatie uiterst weinig over het werk van uw vader bij het Afghaanse nationale leger aan het CGVS kon vertellen. Wanneer u gevraagd werd welke taken uw vader bij het Afghaanse nationale leger uitvoerde, verklaarde u dat u enkel wist dat hij voor het leger werkte. Wanneer u opnieuw de vraag gesteld werd dit te preciseren, zei u dat u enkel kon verklaren dat hij soldaat was en u hierover niets meer wist (CGVS p.31). Bovendien wanneer u gevraagd werd om meer informatie over zijn werk te geven bijvoorbeeld wat de functie van zijn werkplaats was moest u het antwoord schuldig blijven. Wanneer u gevraagd werd waarom u zo weinig over de job van uw vader weet, stelde u dat u niets over zijn job weet omdat het zijn job was en het niet uw job is. Meer nog u benadrukte dat u uw vader niet bent en hierdoor niet veel over zijn werk weet (CGVS p.32). Uw verklaringen hierover volstaan echter niet.

Het is verder vreemd dat u evenmin wist hoelang uw vader als soldaat werkte. U kon bovendien ook niet verklaren wanneer hij met zijn job bij het Afghaans nationale leger begon, noch wanneer hij ermee stopte en u bleef hier opvallend warrig over. Hoewel u vooreerst tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde dat uw vader zijn ontslag pas ergens tussen 2019 en 2021 kreeg, op minder dan twee jaar voor de machtsovername nadat de controleposten in uw regio gebouwd werden (CGVS p.14), vertelde u later tijdens uw relaas dat u enkel wist dat uw vader in de jaren 2000 voor het Afghaanse nationale leger werkte en hij dit ongeveer drie

jaar deed (CGVS p.31). Het is opvallend dat u hierover slechts inconsistente informatie gaf tijdens uw persoonlijk onderhoud en het uw advocaat was die na uw CGVS-onderhoud via twee e-mails liet weten dat uw vader als soldaat op 29 januari 2005 tot 19 januari 2010 voor het Afghaans nationale leger werkte (documenten 8 en 9). Bovenstaande verklaringen worden echter niet ondersteund door de documenten die u indiende. Het document (document 4) waarvan u verklaarde dat het uw vader zijn ontslagdocument was (CGVS p.34), bleek opgesteld in de tweede maand van (13)82 (cfr. April mei 2003) in de registratieafdeling van Nangarhar, wat niet overeenkomt met al uw voorafgaande verklaringen. Dat u geen eenduidige antwoorden kan geven op eenvoudige vragen zoals van wanneer tot wanneer uw vader voor het Afghaanse nationale leger werkte, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder.

Het CGVS kan niet verwachten dat u tot in het kleinste detail uitleg kan verschaffen omtrent het werk van uw vader, maar uw verklaringen lieten duidelijk zien dat uw onwetendheid verregaand was. Uw leeftijd vormt geen afdoende verklaring voor de lacunes in uw kennis. Het kan absoluut niet overtuigen dat u dermate weinig interesse in het werk van uw vader toont en zich niet de moeite zou getroost hebben om u terdege over hem geïnformeerd te hebben bij uw familie aangezien u uw verzoek tot internationale bescherming op dit moment indient. Het CGVS verwacht dan ook u in staat bent om te antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen omtrent zijn werkzaamheden en deze kan toelichten. Rekening houdend met het belang van de beroepsprofiel van uw vader, die aan de basis zou liggen van uw vrees ten aanzien van de taliban, kan worden verwacht dat u zich hierover informeerde en het CGVS meer info hieromtrent kon verschaffen.

Ter staving van uw verklaringen dat uw vader bij het leger werkte diende u documenten in (documenten 3 en 5) waarover u vertelde dat het werkdocumenten van uw vader Z. waren (CGVS p.34-35). Het CGVS stelt zich hier vragen over. Documenten, zoals het opleidingscertificaat van uw vader (document 5) hebben slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Verder staat op één van de opleidingscertificaten (document 3) niet de naam van uw vader Z. maar de naam M. T. geschreven, die u niet verder in uw relaas vermeldde, waardoor het opvallend is dat u hierover verklaarde dat dit het opleidingscertificaat van uw vader was (CGVS p.34). Het is bovendien opmerkelijk dat deze naam M. T. eveneens voorkomt in het document (document 6) waarover u verklaarde dat u het nog nooit eerder gezien had, maar dat u vreemd genoeg zelf bij DVZ ingediend had (Dossier DVZ, Ontvangstbewijs documenten d.d. 30 maart 2023 en CGSV p.34-35). Hoewel u verklaarde niet te kunnen lezen of schrijven - hoewel u tot de tiende graad naar school ging (CGVS p.13) - heeft u als verzoeker de medewerkingsplicht om u terdege te informeren over de documenten die u ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming indient. Het feit dat u klaarblijkelijk documenten voorlegt over mensen waarmee u geen enkele band heeft, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw relaas in zeer ernstige mate. Dit doet immers vermoeden dat u documenten aankreeg om een relaas aan te tonen waar u geen persoonlijke link mee heeft.

Wat de overige documenten betreft die u voorlegde ter ondersteuning van het beweerde werk van uw vader, moet gezegd dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rappen/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)

Uit deze elementen blijkt dat u niet aannemelijk kan maken dat uw vader M. Z. als soldaat voor het Afghaans nationale leger werkte.

Aangezien u bovenstaande elementen niet aannemelijk kan maken, volgt hieruit dat u de aangehaalde vervolgingsfeiten en de bedreigingen door de taliban aan uw adres die hieruit voortvloeien eveneens niet aannemelijk kan maken. Dit blijkt nog des te meer uit de volgende bevindingen.

Wanneer u gevraagd werd welke problemen uw vader thuis kreeg omwille van zijn werk, vertelde u dat hij omwille van zijn job vermist geraakte (CGVS p.33). Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de huidige situatie en verblijfplaats van uw vader toonde u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan, hoewel u meerdere keren gevraagd werd om te vertellen wat u over zijn verdwijning wist, legde u hierover enkel vage verklaringen af. Zo kon u op eenvoudige vragen zoals waar uw vader was toen hij vermist geraakte, of waar hij voor het laatst gezien werd toen hij vermist geraakte geen antwoord geven. Ook wist u niet wanneer uw familie met hem voor de laatste keer contact had. U verklaarde dat u niets over de verdwijning van uw vader wist, omdat u op dat moment in Nimruz was en dat u enkel wist dat hij weg was (CGVS p.9 en p.29). Uw verklaringen hierover kunnen allerminst overtuigen. Wanneer u aangespoord werd om hierover verder te vertellen, zei u vreemd genoeg

dat u enkel dit kon verklaren. Het is opmerkelijk dat, ondanks het feit dat er sinds zijn verdwijning meer dan 3 jaren verstreken zijn, u zich niet terdege geïnformeerd heeft bij uw familieleden over de verdwijning van uw vader. Dit kan absoluut niet overtuigen, waardoor de geloofwaardigheid van uw vader onherstelbaar wordt ondergraven.

Uit het geheel aan bovenstaande vaststellingen kan enkel besloten worden dat uw verklaringen dat uw vader als soldaat voor het Afghaans nationale leger werkte niet geloofwaardig zijn.

Aangezien u bovenstaande elementen niet aannemelijk kan maken, volgt hieruit dat u de aangehaalde vervolgingsfeiten en de bedreigingen door de taliban aan uw adres die uit zijn beroepsprofiel voortvloeien eveneens niet aannemelijk kan maken, wat nog eens bevestigd werd door onderstaande elementen.

Uit uw verklaringen bleek verder niet dat de taliban uw vader viseerden of bedreigden. U verklaarde vooreerst dat de taliban tijdens het bezoek aan uw ouderlijk huis, één jaar na de arrestatie van het taliban lid, uw vader ongestoord lieten (CGVS p.28-29). Verder bleek uit uw verklaringen over de bezoeken van de taliban aan uw ouderlijk huis na uw vertrek evenmin dat zij naar uw vader op zoek waren (CGVS p.10 en p.30-31). Dat de taliban uw vader als soldaat van het Afghaans nationale leger tijdens de bezoeken aan uw ouderlijk huis niet gearresteerd of bedreigd hebben, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw beweringen verder.

De conclusies van bovenstaande bevindingen worden verder versterkt door uw verklaringen betreffende de gebeurtenissen na uw vertrek. U haalde geen geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat uw in Afghanistan achtergebleven familieleden door de taliban zouden worden vervolgd.

U verklaarde dat de taliban meerdere keren na uw vertrek bij uw ouderlijk huis langskwamen om uw huis te doorzoeken en naar u te vragen (CGVS p.10 en p.30-31). Uw broer R. vluchtte hierop in december 2022 of januari 2023 naar Iran (CGVS p.4 en p.10-11 en p.30). Er kan echter geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen hierover. Vooreerst wist u niet hoeveel keer de taliban na uw vertrek uit Afghanistan bij uw familie thuis langskwamen. Hoewel u vooreerst beweerde dat de taliban slechts een aantal keer in uw ouderlijk huis kwamen, verklaarde u even later dat de taliban meer dan tien keer langskwamen, waarop u erna bevestigde dat u niet echt wist hoeveel keer ze na uw vertrek langskwamen en dit enkel een vermoeden is (CGVS p.10-11). Verder kon u evenmin vertellen wanneer de taliban voor de laatste keer bij u thuis langskwamen (CGVS p.11). Het is markant dat u hierover geen verdere informatie heeft, aangezien het voor een verzoeker cruciaal is om zich zelf te informeren over de essentiële elementen in zijn relaas, zoals de bedreigingen door uw belagers, wat u echter naliet te doen. Het is opvallend dat u zich niet getroost heeft u hierover te informeren, zeker omdat u tot op heden immers regelmatig, ongeveer twee of drie keer per week, contact onderhoud met uw familieleden in Afghanistan zoals met uw moeder, uw maternale oom en uw jongere broers M. en A. Meer nog, u benadrukte dat u uw familie de laatste keer de week voor uw CGVS onderhoud sprak (CGVS p.12). Hierdoor zou het voor u eenvoudig geweest zijn om hierover verder inlichtingen te winnen, wat u echter naliet te doen.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. Uw taskara (document 1) geeft slechts een indicatie van uw identiteit. De rest van uw documenten ter ondersteuning van uw verklaringen werden hierboven reeds besproken.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie E A S O Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022 beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAAfghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a)

de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid

ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar

Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen

systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaan en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Verder is het zeer opmerkelijk dat u zelf geen gewag maakt van 'verwestering' wanneer u de kans krijgt om uit de doeken te doen om welke redenen u problemen vreest in geval van terugkeer (CGVS p.20-21). Het is slechts uw advocaat die dit asielmotief van verwestering tijdens het persoonlijk onderhoud opwerpt (CGVS p.37) en stelt dat u naar de Europese Unie gevlucht bent en dat de Europese Unie beschouwd wordt als de regio van de ongelovigen (cfr. kafer) die samengewerkt hebben met presidenten Ashraf Ghani en Karzai waardoor u bij terugkeer beschouwd zou kunnen worden als vijand en niet zou ontsnappen aan de wraak van de Taliban. Indien u werkelijk van mening bent dat u in geval van terugkeer een vrees voor vervolging dient te koesteren omdat u verwesterd zou zijn, of als dusdanig zou gepercipieerd worden, kan worden aangenomen dat u dit asielmotief zelf en op eigen initiatief kenbaar zou maken. Uzelf stelde tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u in België nog geen taalcursussen deed omdat u pas sinds twee of drie maanden in uw huidige centrum verblijft (CGVS p.3). Waar uw advocaat verwijst naar uw verblijf in de Europese Unie moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofd kan worden afgeleid. Hierdoor kan niet aangetoond worden dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u

bij een terugkeer naar Afghanistan niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Er is bovendien vastgesteld dat u geboren bent in 2000 en dus tot uw 21 jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (Verklaring DVZ, Inschrijving, d.d. 28 augustus 2022) waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan volledig gevormd bent naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien volgde u vanaf uw zeven jaar religieuze lessen in de madrassa van uw geboortedorp (CGVS p.15) en ging u tot de tiende graad naar school naar Landi Basawel middelbare school (CGVS p.13). U geeft aan praktiserend moslim te zijn, u bidt zowel in België als in Afghanistan (CGVS p.8). Ook heeft u regelmatig contact ongeveer twee of drie keer per week met uw familieleden, zoals uw moeder en uw broers via uw maternale oom A. N., dit de laatste keer één week voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS p.12). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de manifeste appreciatiefout en schending aan van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, en 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de samenwerkingsplicht en de onpartijdigheidsplicht.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Hij volhardt dat hij vreest voor vervolging door de taliban doordat een talibanlid in zijn winkel werd opgepakt door de voormalige Afghaanse overheidsdiensten en door het feit dat zijn vader bij het nationale leger werkzaam was. Vervolgens beklemtoont verzoeker de neergelegde documenten.

Verder wijst hij op zijn vrees als terugkeerder.

Tot slot bespreekt verzoeker op theoretische wijze de subsidiaire beschermingsstatus conform artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Doorheen zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar en citeert hij fragmenten uit algemene landeninformatie, persartikels, academische literatuur, rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ), rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) en 's Raads rechtspraak.

3. Aanvullende nota's

3.1. Verweerder maakt op 21 oktober 2024 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt. Hij verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022;
- EUAA “Afghanistan: Security Situation” van augustus 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van december 2023;
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;

- EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023 ;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023;
- EUAA COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related and humanitarian developments van 2 februari 2024.

3.2. Op 21 oktober 2024 maakt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over.

In een eerste onderdeel verwijst verzoeker naar het arrest nr. 297 075 van de Raad van 14 november 2023. Verzoeker stipt aan dat hierin werd gesteld dat de bronnen met betrekking tot de veiligheidssituatie meer dan 6 maanden oud waren en bijgevolg niet voldoende actueel waren gezien de onstabiele aard van de veiligheidssituatie in het land en waarbij werd gesteld dat er een probleem van onderrapportering bestaat. In een tweede onderdeel zet verzoeker een algemene reactie uiteen op de aanvullende nota van de commissaris-generaal. Verzoeker concludeert dat de recente berichtgeving uit Afghanistan meer dan zorgwekkend is, waarbij moet vastgesteld worden dat de commissaris-generaal nalaat enige update te doen van haar informatie en dit sedert maanden, dat de laatste EUAA nota van mei 2024 gebaseerd is op info tot 31 januari 2024.

Tot slot legt verzoeker een aantal documenten neer. Hij stelt dat hij de originele documenten pas daags voor de zitting heeft ontvangen waardoor hij ze niet heeft kunnen laten vertalen. De documenten betreffen een bankkaart van zijn vader, een werkkaart van zijn vader, verschillende foto's van zijn vader in een militair uniform, zijn taskara, de taskara van zijn vader, de taskara van zijn broer, de taskara van zijn oom en het paspoort van zijn grootvader.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke

bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker. Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Landeninformatie

Verzoeker klaagt in zijn aanvullende nota d.d. 21 oktober 2024 een gebrek aan actuele en nauwkeurige informatie over de situatie in Afghanistan aan.

De Raad wijst er vooreerst op dat verweerder bij aanvullende nota van 21 oktober 2024 de beschikbare objectieve landeninformatie geactualiseerd heeft en heeft aangevuld. Voorts is de Raad er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er blijkt echter duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming te analyseren.

De Raad herinnert er verder aan dat zowel de richtlijnen van UNHCR als de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van EUAA niet bindend zijn. Artikel 11, derde lid van de Verordening 2021/2303/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2021 inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening nr. 439/2010/EU houdt wel volgende verplichting in: “Bij de beoordeling van

verzoeken om internationale bescherming houden de lidstaten rekening met de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren, onverminderd hun bevoegdheid om te besluiten op individuele verzoeken om internationale bescherming". Ten slotte merkt de Raad op dat de richtlijnen van UNHCR en de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van EUAA de asielinstanties niet ontslaan van hun verplichting om, conform artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), over te gaan tot een volledig en ex nunc onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden.

De Raad zal zich bij de actuele beoordeling van de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming laten leiden door de meest recente landeninformatie, in casu bestaande uit diverse bronnen, die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en die hem door beide partijen wordt aangereikt. Verzoekers verzoek wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in zijn land van herkomst, alsook met de individuele elementen die hij zelf aanbrengt. Bovendien betreft het de beoordeling van de situatie in het land van herkomst van verzoeker zoals deze bestaat op het ogenblik van het vellen van het onderhavige arrest. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt namelijk in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. In casu dient te worden vastgesteld dat zowel verzoeker als verweerder een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde landenrapporten, informatie en persartikels aanleveren die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. In tegenstelling tot wat verzoeker doorheen zijn kritiek tracht te laten uitschijnen, oordeelt de Raad dat er te dezen en op heden wel degelijk actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorhanden is die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in verzoekers land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming in het licht van deze situatie.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker stelt bij terugkeer vervolging te vrezen daar een talibanlid in zijn winkel werd opgepakt door de voormalige Afghaanse overheidsdiensten en door het feit dat zijn vader bij het nationale leger werkzaam was.

Wat betreft het in zijn winkel opgepakte talibanlid, houdt verzoeker vast aan zijn verklaringen. Zo herhaalt hij dat hij slechts na een jaar vervolgd werd omdat het desbetreffende talibanlid een jaar in de gevangenis bleef en slechts na vrijlating de overige taliban kon informeren over het gebeuren en de manier waarop zijn arrestatie plaatsvond. Verzoeker is van oordeel dat hij een gedetailleerde versie van de arrestatie heeft kunnen weergeven. Hij stipt aan dat hij kenmerkende informatie heeft kunnen verschaffen aangaande de wagen van de NDS-leden. Hij herhaalde meermaals dat NDS een eigen uniform had dat hij zo kon herkennen. Hij had niet begrepen dat hij het uniform diende te beschrijven.

De verzoekende partij legde tevens uit hoe het talibanlid in zijn dorp terecht kwam en waarom hij niet gewapend was of vocht tegen de NDS.

Op deze punten bevat de bestreden beslissing zeer concrete en uitgebreide motieven, die luiden als volgt:

"Ten eerste kan u niet aannemelijk maken dat de taliban u ervan zouden beschuldigen dat u het taliban lid dat in uw winkel door de NDS gearresteerd werd, verraden heeft en de taliban u hierdoor zouden willen vermoorden.

Vooreerst is het opmerkelijk dat de taliban u hiervan zouden beschuldigen aangezien u verklaarde dat u het desbetreffende taliban lid nooit eerder ontmoet had noch eerder in uw winkel gezien had. U kende zijn naam niet, noch wist u evenmin wat zijn functie binnen de taliban was of tot welke talibangroep hij behoorde (CGVS p.25). Verder werd u pas drie dagen na de arrestatie via de lokale uprising forces op de hoogte werd gebracht dat de arrestant een lid van de taliban was (CGVS p.25). Bovendien kende u geen enkele taliban (CGVS p.25) noch hadden u of uw familie voor de arrestatie in uw winkel ooit eerder een incident met de taliban gehad (CGVS p.22). Het mag duidelijk dat u voordien op geen enkele manier met de taliban in contact was gekomen, op positieve of negatieve wijze, waardoor het vreemd zou zijn dat de taliban u ervan zouden verdacht hebben dat u informatie aan de NDS doorgespeeld had (CGVS p.19).

Voorts is het opmerkelijk dat, hoewel u beweerde aanwezig geweest te zijn bij de arrestatie van dit taliban lid door de NDS in uw eigen winkel, u bijzonder weinig doorleefde informatie over dit incident kon geven. Hoewel u verklaarde dat er vijf NDS leden uit een witte – wat u omschreef als een 'Docks' - auto aan uw winkel uitstapten (CGVS p.23) en het taliban lid in uw winkel opmerkelijk genoeg arresteerden zonder iets te zeggen (CGVS p.25), is het frappant dat u niet verder geraakt met uw verklaringen over dit incident dan deze informatie. Gevraagd hoe u dan wist dat deze personen NDS-leden waren aangezien u deze personen niet kende, stelde u dat u dit wist omwille van de uniformen die ze droegen, de auto waarmee ze kwamen en door de wapens die ze bij hadden. U benadrukte dat u in Afghanistan opgroeide en hierdoor al het Afghaans

veiligheidspersoneel gemakkelijk kon herkennen (CGVS p.23). Wanneer u dan tijdens uw persoonlijk onderhoud gevraagd werd om deze vijf NDS leden gedetailleerd te beschrijven, herhaalde u vreemd genoeg opnieuw uw zelfde verklaring dat zij tot de NDS behoorden omdat ze met een specifieke auto kwamen, hun eigen wapens droegen en een speciaal uniform droegen. Het is dan ook opvallend dat wanneer u opnieuw gevraagd werd dit te specificeren, u opmerkelijk genoeg terug niet verder kwam dan dat ze in een witte – zoals u omschreef 'Docks' - auto reden, hun eigen uniformen droegen en machinegeweren bijhadden (CGVS p.24). Het is zeer vreemd dat u geen enkele gedetailleerde of doorleefde informatie kon verschaffen over de NDS-leden die de arrestatie verrichtten hoewel u beweerde van de arrestatie ooggetuige te zijn.

Ook de houding van het desbetreffende taliban lid dat in uw winkel gearresteerd werd roept verder vragen op. Het is onlogisch dat dit specifieke taliban lid ervoor koos om overdag (CGVS p.20), gans alleen (CGVS p.22) en bovendien ongewapend (CGVS p.26) in uw dorp rond te lopen. Hoewel de taliban de bewegingsruimte in uw geboortedorp hadden om voornoemde wraakacties te volbrengen (CGVS p.18-19), had de Afghaanse overheid ondanks deze onveilige situatie nog steeds de algemene controle over uw dorp en uw regio (CGVS p.17). Hierdoor zou het opmerkelijk geweest zijn dat dit taliban lid zijn eigen veiligheid niet zou verzekerd hebben en hij achteloos, zonder het gezelschap van andere talibanleden noch in het bezit van een wapen in uw dorp rondliep.

Verder verklaarde u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u na de arrestatie van het taliban lid enkele veiligheidsmaatregelen ter bescherming nam. Uw verklaringen hieromtrent zijn echter niet aannemelijk aangezien uw gedrag logica ontbeert. Enerzijds stelde u dat u de taliban u angst inboezemden, waardoor het vragen oproept dat u zo weinig doortastende maatregelen nam. Zo stelde u dat u na de arrestatie van het taliban lid besloot om uw winkel om 20 uur in plaats van om 24 uur te sluiten, dat u overdag niet naar uw familieleden op bezoek ging en dat u uw goederen van de bazaar naar de winkel met een huurauto bracht (CGVS p.27). Anderzijds is het opmerkelijk dat u überhaupt maatregelen nam aangezien u ook verklaarde dat u zich nooit kon inbeelden dat u de taliban u achterna zouden komen om u te bedreigen (CGVS p.26). Meer nog, u bleef van de arrestatie tot aan de machtsovername werken in uw winkel en goederen in de nabijgelegen bazaar aankopen (CGVS p.27). Het CGVS kan veronderstellen dat u na de arrestatie van het taliban lid in uw winkel op zijn minst navraag zou gedaan hebben om in te schatten of u zich hierover zorgen moest maken, zeker gezien de taliban aanwezig waren in uw dorp (CGVS p.18) en wraakacties uitvoerden (CGVS p.19). Meer nog, het is in dit kader merkwaardig dat u benadrukte dat u geen enkele interesse had om te weten te komen wat er na de arrestatie met dit taliban lid gebeurde (CGVS p.26). Het mag duidelijk zijn dat uw verklaringen over de periode na de arrestatie samenhang en logica ontberen.

U verklaarde verder dat op 24 augustus 2021, de tiende dag na de machtsovername, zeven of acht talibanleden waaronder het taliban lid dat één jaar eerder in uw winkel gearresteerd was, naar uw ouderlijk huis kwamen om naar u te vragen en u te bedreigen (CGVS p.27-29). Het is vooreerst vreemd dat u geen eenduidige verklaringen kon afleggen over wat u deed en waar u zich bevond bij het bezoek van de taliban bij u thuis tijdens de machtsovername. U stelde dat het desbetreffende taliban lid u toen aansprak en tegen u zei dat u diegene was die de Afghaanse overheid over hem geïnformeerd had. Nadat hij dit tegen u gezegd had, vluchtte u uit uw ouderlijk huis en ging u naar uw paternale neven (CGVS p.20). Het is dan ook opvallend dat u hierover even later verklaarde dat de taliban tijdens dit bezoek uw vader aanspraken en niet u, aangezien u op dat moment thuis achter een waterreservoir verstopt was en de taliban u niet konden vinden (CGVS p.29-30). Dat u het duidelijk over hetzelfde incident had, bleek uit uw verklaringen dat er na de arrestatie van het desbetreffende taliban lid geen andere incidenten met de taliban waren tot aan de machtsovername (CGVS p.27).

Bovendien is de houding van de taliban in dit alles niet aannemelijk. Het is ongeloofwaardig dat de taliban gedurende één jaar, van het moment dat het taliban lid in uw winkel gearresteerd werd van rond augustus 2020 tot aan de machtsovername in 2021, geen enkele poging ondernamen om u of uw familie te bedreigen in uw winkel of uw ouderlijk huis (CGVS p.27) indien ze werkelijk dachten dat u diegene was die de NDS op de hoogte gebracht had. Het is onlogisch dat de taliban niet op de hoogte geweest zouden zijn van de arrestatie van één van hun leden in uw winkel, zeker gezien uw verklaringen dat de taliban in uw dorp aanwezig waren (CGVS p.18) en er zelfs wraakacties te pleegden (CGVS p.19) en dus reeds voordien met het dorp en de bewoners vertrouwd waren. Verder verklaarde u dat er nooit eerder talibanleden in de andere winkels van uw dorp gearresteerd werden (CGVS p.30), waardoor verwacht kan worden dat het nieuws over een dergelijke arrestatie in uw winkel snel de ronde in uw regio zou doen, gezien het hechte maatschappelijke weefsel waaruit een Afghaanse dorpsgemeenschap bestaat. Hierdoor is het opmerkelijk dat indien de taliban werkelijk dachten dat het door uw toedoen was dat hun taliban lid gearresteerd was, ze na zijn arrestatie niet onmiddellijk bij u thuis zouden langsgesproken zijn om snel en kordaat wraakacties tegen u of uw familie te ondernemen.

Echter kwamen de taliban gedurende één jaar nooit langs.

Uit deze elementen bleek dat u niet aannemelijk kan maken dat de taliban u zouden beschuldigd hebben van informatie aan de NDS te hebben doorgegeven over dit taliban lid. Aangezien u bovenstaande elementen niet aannemelijk kan maken, volgt hieruit dat u de aangehaalde vervolgingsfeiten en de bedreigingen door de taliban aan uw adres die hieruit voortvloeien eveneens niet aannemelijk kan maken.”

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift nu wel bepaalde van de verklaringen die hij deed tijdens zijn asielprocedure, maar geeft helemaal geen verklaringen voor verschillende van voormelde vaststellingen van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing, en die bovendien blijken uit het administratief dossier. Verzoeker beperkt zich tot een algemene bewering dat hij volgens hem wel degelijk doorleefde en coherente verklaringen aflegde, maar slaagt er niet in de uitgebreide en concrete motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Zo betwist verzoeker de volgende motieven helemaal niet:

“Vooreerst is het opmerkelijk dat de taliban u hiervan zouden beschuldigen aangezien u verklaarde dat u het desbetreffende taliban lid nooit eerder ontmoet had noch eerder in uw winkel gezien had. U kende zijn naam niet, noch wist u evenmin wat zijn functie binnen de taliban was of tot welke talibangroep hij behoorde (CGVS p.25). Verder werd u pas drie dagen na de arrestatie via de lokale uprising forces op de hoogte werd gebracht dat de arrestant een lid van de taliban was (CGVS p.25). Bovendien kende u geen enkele taliban (CGVS p.25) noch hadden u of uw familie voor de arrestatie in uw winkel ooit eerder een incident met de taliban gehad (CGVS p.22). Het mag duidelijk dat u voordien op geen enkele manier met de taliban in contact was gekomen, op positieve of negatieve wijze, waardoor het vreemd zou zijn dat de taliban u ervan zouden verdacht hebben dat u informatie aan de NDS doorgespeeld had (CGVS p.19).”, “Wanneer u dan tijdens uw persoonlijk onderhoud gevraagd werd om deze vijf NDS leden gedetailleerd te beschrijven, herhaalde u vreemd genoeg opnieuw uw zelfde verklaring dat zij tot de NDS behoorden omdat ze met een specifieke auto kwamen, hun eigen wapens droegen en een speciaal uniform droegen. Het is dan ook opvallend dat wanneer u opnieuw gevraagd werd dit te specificeren, u opmerkelijk genoeg terug niet verder kwam dan dat ze in een witte – zoals u omschreef ‘Docks’ - auto reden, hun eigen uniformen droegen en machinegeweren bijhadden (CGVS p.24). Het is zeer vreemd dat u geen enkele gedetailleerde of doorleefde informatie kon verschaffen over de NDS-leden die de arrestatie verrichtten hoewel u beweerde van de arrestatie ooggetuige te zijn”, “Ook de houding van het desbetreffende taliban lid dat in uw winkel gearresteerd werd roept verder vragen op. Het is onlogisch dat dit specifieke taliban lid ervoor koos om overdag (CGVS p.20), gans alleen (CGVS p.22) en bovendien ongewapend (CGVS p.26) in uw dorp rond te lopen. Hoewel de taliban de bewegingsruimte in uw geboortedorp hadden om voornoemde wraakacties te volbrengen (CGVS p.18-19), had de Afghaanse overheid ondanks deze onveilige situatie nog steeds de algemene controle over uw dorp en uw regio (CGVS p.17). Hierdoor zou het opmerkelijk geweest zijn dat dit taliban lid zijn eigen veiligheid niet zou verzekerd hebben en hij achteloos, zonder het gezelschap van andere talibanleden noch in het bezit van een wapen in uw dorp rondliep.”, “Uw verklaringen hieromtrent zijn echter niet aannemelijk aangezien uw gedrag logica ontbeert. Enerzijds stelde u dat u de taliban u angst inboezemden, waardoor het vragen oproept dat u zo weinig doortastende maatregelen nam. Zo stelde u dat u na de arrestatie van het taliban lid besloot om uw winkel om 20 uur in plaats van om 24 uur te sluiten, dat u overdag niet naar uw familieleden op bezoek ging en dat u uw goederen van de bazaar naar de winkel met een huurauto bracht (CGVS p.27). Anderzijds is het opmerkelijk dat u überhaupt maatregelen nam aangezien u ook verklaarde dat u zich nooit kon inbeelden dat u de taliban u achterna zouden komen om u te bedreigen (CGVS p.26). Meer nog, u bleef van de arrestatie tot aan de machtsovername werken in uw winkel en goederen in de nabijgelegen bazaar aankopen (CGVS p.27). Het CGVS kan veronderstellen dat u na de arrestatie van het taliban lid in uw winkel op zijn minst navraag zou gedaan hebben om in te schatten of u zich hierover zorgen moest maken, zeker gezien de taliban aanwezig waren in uw dorp (CGVS p.18) en wraakacties uitvoerden (CGVS p.19). Meer nog, het is in dit kader merkwaardig dat u benadrukte dat u geen enkele interesse had om te weten te komen wat er na de arrestatie met dit taliban lid gebeurde (CGVS p.26). Het mag duidelijk zijn dat uw verklaringen over de periode na de arrestatie samenhang en logica ontberen.”, en “Het is vooreerst vreemd dat u geen eenduidige verklaringen kon afleggen over wat u deed en waar u zich bevond bij het bezoek van de taliban bij u thuis tijdens de machtsovername. U stelde dat het desbetreffende taliban lid u toen aansprak en tegen u zei dat u diegene was die de Afghaanse overheid over hem geïnformeerd had. Nadat hij dit tegen u gezegd had, vluchtte u uit uw ouderlijk huis en ging u naar uw paternale neven (CGVS p.20). Het is dan ook opvallend dat u hierover even later verklaarde dat de taliban tijdens dit bezoek uw vader aanspraken en niet u, aangezien u op dat moment thuis achter een waterreservoir verstopt was en de taliban u niet konden vinden (CGVS p.29-30). Dat u het duidelijk over hetzelfde incident had, bleek uit uw verklaringen dat er na de arrestatie van het desbetreffende taliban lid geen andere incidenten met de taliban waren tot aan de machtsovername (CGVS p.27).”

De Raad acht deze motieven bovendien pertinent en maakt ze hem dan ook eigen. De Raad acht het dan ook redelijk van de commissaris-generaal om te concluderen dat *“Uit deze elementen bleek dat u niet aannemelijk kan maken dat de taliban u zouden beschuldigd hebben van informatie aan de NDS te hebben doorgegeven over dit taliban lid. Aangezien u bovenstaande elementen niet aannemelijk kan maken, volgt hieruit dat u de aangehaalde vervolgingsfeiten en de bedreigingen door de taliban aan uw adres die hieruit*

voortvloeien eveneens niet aannemelijk kan maken". De Raad acht het relaas van verzoeker op dit punt, net als de commissaris-generaal, niet geloofwaardig.

Voorts stelt verzoeker dat er een misverstand is opgedoken. Hij stelt dat hij nooit verklaarde de taliban zelf te woord te hebben gestaan wanneer deze na de machtsovername naar zijn huis kwamen. Het was zijn vader die hen te woord stond.

De commissaris-generaal motiveert op dit punt in de bestreden beslissing als volgt:

"U verklaarde verder dat op 24 augustus 2021, de tiende dag na de machtsovername, zeven of acht talibanleden waaronder het taliban lid dat één jaar eerder in uw winkel gearresteerd was, naar uw ouderlijk huis kwamen om naar u te vragen en u te bedreigen (CGVS p.27-29). Het is vooreerst vreemd dat u geen eenduidige verklaringen kon afleggen over wat u deed en waar u zich bevond bij het bezoek van de taliban bij u thuis tijdens de machtsovername. U stelde dat het desbetreffende taliban lid u toen aansprak en tegen u zei dat u diegene was die de Afghaanse overheid over hem geïnformeerd had. Nadat hij dit tegen u gezegd had, vluchtte u uit uw ouderlijk huis en ging u naar uw paternale neven (CGVS p.20). Het is dan ook opvallend dat u hierover even later verklaarde dat de taliban tijdens dit bezoek uw vader aanspraken en niet u, aangezien u op dat moment thuis achter een waterreservoir verstopt was en de taliban u niet konden vinden (CGVS p.29-30). Dat u het duidelijk over hetzelfde incident had, bleek uit uw verklaringen dat er na de arrestatie van het desbetreffende taliban lid geen andere incidenten met de taliban waren tot aan de machtsovername (CGVS p.27)."

De verwijzingen van de commissaris-generaal naar de betreffende passages tijdens het verhoor zijn correct. Door nu louter te verklaren dat er een 'misverstand' is opgedoken, doet verzoeker niets af aan voornoemde tegenstrijdige verklaringen, die overigens de kern van zijn asielrelaas betreffen.

Betreffende de werkzaamheden van zijn vader bij het leger, wijst verzoeker erop dat hij ongeletterd is. Tijdens de Dublinprocedure, leefde hij op straat in een tent met andere mensen. Ter gelegenheid van een storm is de tent weggevoegen en heeft hij niet kunnen bepalen dat hij een ander document had opgeraapt dan het document dat hij voor ogen had. Hij wijst er wel op dat hij andere documenten heeft neergelegd en dat deze documenten minstens een begin van bewijs vormen. Verzoeker stelt dat deze documenten niet zomaar in diskrediet gegooid kunnen worden op grond van het bestaan van corruptie en van valse Afghaanse documenten. Voorst stelt hij niets te weten over de taken van zijn vader. Hij stelt dat het logisch is dat een soldaat zich daar niet over openstelt.

Het feit dat verzoeker ongeletterd is doet er niets aan af dat uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij in feite niets weet over de werkzaamheden van zijn vader in het leger. De loutere bewering dat een soldaat niets zou vertellen over zijn werkzaamheden is niet geloofwaardig. Het gebrek aan kennis van verzoeker over de werkzaamheden van zijn vader ondermijnen ernstig de geloofwaardigheid van zijn relaas op dit punt.

De Raad sluit zich dan ook aan bij de conclusie van de commissaris-generaal op dit punt. De volgende motieven van de bestreden beslissing zijn pertinent:

"Het CGVS kan niet verwachten dat u tot in het kleinste detail uitleg kan verschaffen omtrent het werk van uw vader, maar uw verklaringen lieten duidelijk zien dat uw onwetendheid verregaand was. Uw leeftijd vormt geen afdoende verklaring voor de lacunes in uw kennis. Het kan absoluut niet overtuigen dat u dermate weinig interesse in het werk van uw vader toont en zich niet de moeite zou getroost hebben om u terdege over hem geïnformeerd te hebben bij uw familie aangezien u uw verzoek tot internationale bescherming op dit moment indient. Het CGVS verwacht dan ook u in staat bent om te antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen omtrent zijn werkzaamheden en deze kan toelichten. Rekening houdend met het belang van de beroepsprofiel van uw vader, die aan de basis zou liggen van uw vrees ten aanzien van de taliban, kan worden verwacht dat u zich hierover informeerde en het CGVS meer info hieromtrent kon verschaffen."

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker inderdaad, zoals de commissaris-generaal terecht vaststelt in de bestreden beslissing, zijn verwantschap met zijn beweerde vader niet aannemelijk maakt. Verzoeker betwist bovendien de volgende motieven van de bestreden beslissing helemaal niet:

"Vooreerst kan u uw verwantschap met M. Z. niet staven en aannemelijk maken dat hij uw vader is. Naast de vaststelling dat u wel uw eigen taskara neerlegde, is het opmerkelijk dat u geen taskara op naam van M. Z. indiende ter ondersteuning van zijn identiteit en van diens verwantschap met u als uw vader. U diende een kopie van een badge in waarover u verklaarde dat dit de identiteitsbadge van uw vader was (CGVS p.34 en document 2). Het is dan ook opmerkelijk dat deze badge geen identiteitsbadge, maar een bankkaart is. Bovendien staat deze bankkaart niet op de naam van uw vader maar op naam van een zogenaamde M. K., wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnt. Het is opmerkelijk dat u geen betrouwbare

identiteitsdocumenten inzake M. Z. indiende, gezien uw verklaringen dat M. Z. uw vader is en u omwille van uw vader door de taliban vervolgd zou worden. Redelijkerwijs moet het CGVS besluiten dat u uw verwantschap met de persoon door wiens werk u beweert problemen te hebben niet aannemelijk kan maken.”

Verder poogt verzoeker een verklaring te geven voor het voorleggen van discutabele documenten en documenten die schijnbaar niets met zijn zaak te maken hebben, maar dit doet niets af aan de volgende pertinente motivering van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing:

“Ter staving van uw verklaringen dat uw vader bij het leger werkte diende u documenten in (documenten 3 en 5) waarover u vertelde dat het werkdocumenten van uw vader Z. waren (CGVS p.34-35). Het CGVS stelt zich hier vragen over. Documenten, zoals het opleidingscertificaat van uw vader (document 5) hebben slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Verder staat op één van de opleidingscertificaten (document 3) niet de naam van uw vader Z. maar de naam M. T. geschreven, die u niet verder in uw relaas vermeldde, waardoor het opvallend is dat u hierover verklaarde dat dit het opleidingscertificaat van uw vader was (CGVS p.34). Het is bovendien opmerkelijk dat deze naam M. T. eveneens voorkomt in het document (document 6) waarover u verklaarde dat u het nog nooit eerder gezien had, maar dat u vreemd genoeg zelf bij DVZ ingediend had (Dossier DVZ, Ontvangstbewijs documenten d.d. 30 maart 2023 en CGSV p34-35). Hoewel u verklaarde niet te kunnen lezen of schrijven - hoewel u tot de tiende graad naar school ging (CGVS p.13) - heeft u als verzoeker de medewerkingsplicht om u terdege te informeren over de documenten die u ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming indient. Het feit dat u klaarblijkelijk documenten voorlegt over mensen waarmee u geen enkele band heeft, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw relaas in zeer ernstige mate. Dit doet immers vermoeden dat u documenten aankreeg om een relaas aan te tonen waar u geen persoonlijke link mee heeft.

Wat de overige documenten betreft die u voorlegde ter ondersteuning van het beweerde werk van uw vader, moet gezegd dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)”

De Raad kan zich dan ook aansluiten bij voormelde motieven van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing.

Wat betreft de tijdsaanduiding stelt verzoeker dat men daar in Afghanistan niet in thuis is. Zelfs geboortedata zijn hun sterktepunt niet. Zelfs als deze stelling van verzoeker kan worden aangenomen, dan nog doet dit er niets aan af dat er gegronde redenen zijn om zijn asielaanvraag als ongeloofwaardig te bestempelen, zoals de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht deed. De motieven omtrent de tijdsaanduidingen zijn slechts een overtuigende motivering.

Verder stelt verzoeker dat waar men hem verwijt niet voldoende te weten over de gebeurtenissen na zijn vertrek, erop moet gewezen worden dat het heel moeilijk is om met mensen in Afghanistan lange en gedetailleerde telefoongesprekken te houden.

De Raad kan enkel vaststellen dat verzoeker niet betwist dat hij niet veel weet over de gebeurtenissen na zijn vertrek. De loutere stelling dat het heel moeilijk is om met mensen in Afghanistan lange en gedetailleerde telefoongesprekken te houden doet niets af aan het feit dat van verzoeker, die beweert een gegronde vrees voor vervolging te hebben, kan verwacht worden dat hij zich informeert over de situatie in het thuisland en het beweerde risico dat hij zou lopen bij terugkeer. Verzoeker is al verschillende jaren geleden vertrokken uit Afghanistan en er kan en mag van hem dan ook verwacht worden dat hij op dit punt meer informatie kan voorleggen dan nu het geval is.

Verzoeker slaagt er niet in de motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven en het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Voorts verwijst en citeert verzoeker op een algemene wijze naar de COI Afghanistan van 2022 en 2023.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker maakt daarnaast ook nog melding van een vrees voor vervolging, vanwege het verhoogd risico om bij een terugkeer te worden beschouwd als 'verwesterd', omwille van zijn verblijf in Europa.

Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, die door beide partijen werd aangeleverd, kan de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Hibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto-administratie evolueert naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de de facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt zij daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 41 ev.). Verder zijn laster en ongefundeerde kritiek op de de facto-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kaboel verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en een baard (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of

individuals", augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om te worden begeleid door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het de facto-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 95, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft 'zina'— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van 'wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing', waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een de facto-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat de taliban een zeer 'soepele' bewijsstandaard hanteren. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds voorafgegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt gecontroleerd door controleurs van de MPVPV, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022 en EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 20). Volgens dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (Ministry of Communications and Information Technology) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met 'immorele inhoud' te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook van personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons wordt bekeken (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de 'geloofsethiek en denkwijze' van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 december 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 50-51). Niettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen oproepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij zouden worden behandeld bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 53-55; "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "Afghanistan: targeting of individuals", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe de facto-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in het land waarnaar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden

verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als 'verwesterd' worden gezien, kunnen worden bedreigd door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als 'verraders' of 'ongelovigen'.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 51, EUAA, "Afghanistan Country Focus", december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit de voorliggende objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (1) personen 'die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden', dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die 'verwesterd' zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, de regio van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de gedragingen van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijding in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "Country Guidance" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA "Country guidance: Afghanistan", mei 2024, p. 57-61).

In zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich ertoe te stellen dat terugkeerders een vrees voor vervolging riskeren. Hij brengt geen enkel concreet element aan dat zou kunnen duiden op een verwestering in zijn hoofde.

Verzoeker betwist de uitgebreide motieven in de bestreden beslissing over de beweerde verwestering niet. Zij luiden als volgt:

"Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie."

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Verder is het zeer opmerkelijk dat u zelf geen gewag maakt van ‘verwestering’ wanneer u de kans krijgt om uit de doeken te doen om welke redenen u problemen vreest in geval van terugkeer (CGVS p.20-21). Het is slechts uw advocaat die dit asielmotief van verwestering tijdens het persoonlijk onderhoud opwerpt (CGVS p.37) en stelt dat u naar de Europese Unie gevlucht bent en dat de Europese Unie beschouwd wordt als de regio van de ongelovigen (cfr. kafer) die samengewerkt hebben met presidenten Ashraf Ghani en Karzai waardoor u bij terugkeer beschouwd zou kunnen worden als vijand en niet zou ontsnappen aan de wraak van de taliban. Indien u werkelijk van mening bent dat u in geval van terugkeer een vrees voor vervolging dient te koesteren omdat u verwesterd zou zijn, of als dusdanig zou gepercipieerd worden, kan worden aangenomen dat u dit asielmotief zelf en op eigen initiatief kenbaar zou maken. Uzelf stelde tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u in België nog geen taalcursussen deed omdat u pas sinds twee of drie maanden in uw huidig centrum verblijft (CGVS p.3). Waar uw advocaat verwijst naar uw verblijf in de Europese Unie moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofdte kan worden afgeleid. Hierdoor kan niet aangetoond worden dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Er is bovendien vastgesteld dat u geboren bent in 2000 en dus tot uw 21 jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (Verklaring DVZ, Inschrijving, d.d. 28 augustus 2022) waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan volledig gevormd bent naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien volgde u vanaf uw zeven jaar religieuze lessen in de madrassa van uw geboortedorp (CGVS p.15) en ging u tot de tiende graad naar school naar Landi Basawel middelbare school (CGVS p.13). U geeft aan praktiserend moslim te zijn, u bidt zowel in België als in Afghanistan (CGVS p.8). Ook heeft u regelmatig contact ongeveer twee of drie keer per week met uw familieleden, zoals uw moeder en uw broers via uw maternale oom A. N., dit de laatste keer één week voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS p.12). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.”

Verzoeker maakt geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer wegens verwestering aannemelijk.

Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie supra). Evenmin zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering, discriminatie of uitstoting. Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Hetzelfde geldt voor de verwijzing van verzoeker naar algemene informatie over terugkeerders uit Europa die door hun familie worden verstoten omdat zij met schaamte en mislukking worden geassocieerd. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens uit de voorhanden zijnde informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld (EUAA “Guidance Note” van januari 2023, die verwijst naar de EASO COI query “Afghan nationals perceived as ‘Westernised’”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann). Verzoeker reikt echter in het kader van zijn beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofdte sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging of ernstige schade.

In zoverre verzoeker nog gewag maakt van het leven onder talibanbewind, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) in concreto moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een

repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en lijfstraffen, willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, doch niet dat er sprake is van een situatie waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. De door verzoeker in zijn verzoekschrift geciteerde landeninformatie bevestigen dat praktijken van buitensporige bestraffingen nog steeds plaatsvinden, en dat het talibanregime zeer repressief is, maar hieruit kan niet worden afgeleid dat elke Afghaan die vanuit Europa terugkeert zal worden geïnterviewd of onderworpen aan vervolging of onmenselijke of vernederende behandelingen, noch brengt verzoeker informatie bij die daar heden doet toe besluiten. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan in casu niet worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of een (toegeschreven) overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt. § 2. Ernstige schade bestaat uit: a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Dit artikel vormt de omzetting van de artikelen 2 (f) en 15 van de richtlijn 2011/95/EU (voorheen de oude artikelen 2(e) en 15 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming).

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij nood heeft aan de subsidiaire beschermingsstatus, bij terugkeer naar het land van herkomst een ‘reëel risico’ loopt. Het risico moet echt zijn, en dus werkelijk en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip ‘ernstige schade’ door drie onderscheiden situaties te voorzien.

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

Waar verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, herinnert de Raad eraan dat artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip ‘ernstige schade’ in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49). Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de "Country Guidance: Afghanistan" van EUAA van mei 2024 (p. 101: *"Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor."*)

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban, die door de internationale gemeenschap niet wordt erkend als een legitieme Afghaanse overheid, kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met verdere gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM in casu buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en Islamic State Khorasan Province (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de National Resistance Front (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

In de referentieperiode juli – september 2023 bevinden de belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjsher en

aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en hit and run-aanvallen gericht op checkpoints en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van Improvised Explosive Devices (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige Afghan National Defense and Security Forces (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiietische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 31). Ook het aantal ISKP-aanvallen neemt aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als 'verminderd' en 'beperkt'. ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 32-34).

In de referentieperiode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 eist het Afghanistan Freedom Front (AFF) een toegenomen aantal aanvallen tegen taliban-doelen op. Op X, voorheen Twitter, beweert de AFF, 43 aanvallen te hebben uitgevoerd in de periode 1 oktober 2023 – 15 januari 2024, waarvan 19 in november 2023, zoals gerapporteerd door BBC Monitoring. De meeste aanvallen zouden zijn uitgevoerd in Kabul en de noordoostelijke provincies Laghman, Kapisa, Parwan en Takhar. Eén geclaimde aanval werd uitgevoerd in de stad Kandahar. In diezelfde referentieperiode registreren ACLED en de UCDP ook aanvallen waarbij de AFF betrokken was (respectievelijk 36 en 38 veiligheidsincidenten). Er werden veiligheidsincidenten geregistreerd zowel in de bovengenoemde provincies, als in de provincies Baghlan, Balkh, Panjshir en Samangan. De UCDP registreert echter geen enkel veiligheidsincident in Takhar. De Secretaris-Generaal van de VN beschrijft het AFF als 'meest actieve groep' tijdens de laatste referentieperiode die loopt van 18 september tot 1 december 2023, terwijl hij het NRF omschrijft als 'veel minder actief dan in 2022'. (COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 2 februari 2024, p. 5) De Secretaris-Generaal van de VN stelt ook vast dat het NRF geen aanvallen uitvoert in haar voormalige bolwerk in de provincie Panjshir. ACLED noch UCDP registreren enige veiligheidsincidenten waarbij het NRF betrokken is in Panjshir in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024, maar wel in andere delen van Afghanistan. Bij geregisteerde ACLED-incidenten, waarbij het AFF en NRF betrokken zijn, zijn de de facto militaire troepen of de de facto politiemacht de doelwitten. ACLED registreert 36 veiligheidsincidenten waarbij het AFF en 23 waarbij het NRF betrokken is in de periode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024. In diezelfde periode registreert de UCDP 38 veiligheidsincidenten waarbij het AFF en 22 waarbij het NRF betrokken is. In het kader van voorgaande incidenten worden geen burgerdoden geregistreerd (COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 2 februari 2024, p. 5). De Secretaris-Generaal van de VN constateert een algemene daling van het aantal aanvallen dat wordt opgeëist door of toegeschreven aan ISKP. In de periode van 1 augustus tot 7 november 2023 registreerde de VN 8 ISKP-aanslagen in 3 provincies. Drie van deze aanvallen waren gericht tegen de sjiietische gemeenschap, waaronder een aanval in Pul-e Khumri, en twee van de aanvallen in Dasth-e Barchi (op 23 oktober en 7 november 2023). ACLED-gegevens wezen ook op een daling van het aantal veiligheidsincidenten waarbij ISKP betrokken was in 2023 (49 incidenten in totaal) in tegenstelling tot 2022 (199 incidenten). Ook Human Rights Watch constateerde een afname van ISKP-aanvallen in 2023. (COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 2 februari 2024, p. 7)

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteert de UCDP, 781 incidenten, waarbij de meeste incidenten plaatsvinden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 30). UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 36). In diezelfde referentieperiode documenteert ACLED, 1 618 veiligheidsincidenten, waarvan de meesten vallen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 29-30). In Kaboel worden door UCDP, 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 34). ACLED registreert in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41

geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF. UNAMA registreert in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, Afghanistan. Security Situation, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan, juni 2023). Hiervan valt meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' zijn verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers zijn het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan, juni 2023). De VN Human Rights Council stelt in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalt tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden. In de referentieperiode van 1 juli 2022 – 12 januari 2024 documenteert ACLED, 1 826 veiligheidsincidenten. Kabul is de provincie met de meeste geregistreerde incidenten, gevolgd door Takhar, Panjshir, en Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de derde en vierde plaats (EUAA "Country Guidance Afghanistan", mei 2024, p. 113; COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 2 februari 2024, p. 4). In diezelfde referentieperiode worden er volgens de UCDP-gegevens in totaal 713 dodelijke burgerslachtoffers geregistreerd, waarvan de meesten vallen in de provincie Kaboel (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38), Baghlan (31) Kunduz (179), Balkh (92) en gevolgd door Samangan, Kandahar, Balkh en Takhar. Gevechten tussen de taliban en het NRF/AFF vinden voornamelijk in deze provincies plaats. Meer dan de helft van de dodelijke slachtoffers in deze provincies valt in de maanden juli – oktober 2022. Volgens de UCDP-gegevens zijn in de periode augustus – november 2022, 144 burgerdoden (23% van alle burgerdoden in die referentieperiode) het gevolg van vier aanvallen tegen religieuze plaatsen en sjiitische doelen in Kaboel, Herat en Samangan. In de periode 1 juli 2022 – 12 januari 2024 registreert de UCDP in de provincie Kaboel in totaal 199 burgerdoden als gevolg van 245 veiligheidsincidenten. De meeste burgerdoden als gevolg van 'aanvallen tegen burgers' worden toegeschreven aan ISKP, gevolgd door aanvallen tegen burgers door onbekende actoren en de de facto regering. Verder worden in Kabul 30 burgerdoden gemeld bij 32 veiligheidsincidenten waarbij de de facto regering aan de ene kant en ISKP aan de andere kant betrokken zijn. Volgens de ACLED-gegevens is Kaboel de provincie met de meeste veiligheidsincidenten gecodeerd als 'explosies/geweld op afstand'. In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreert ACLED in totaal 393 dodelijke slachtoffers onder strijders en niet-strijders. Het Internationaal Comité van het Rode Kruis (ICRK) registreert 541 veiligheidsincidenten met landmijnen en explosieve resten ('Explosive remnants') in januari – juni 2022. Bij deze incidenten raken in totaal 1 092 mensen gewond of gedood. De incidenten vinden voornamelijk plaats in het zuiden en het oosten van Afghanistan (EUAA "Country Guidance Afghanistan", mei 2024, p. 114-115).

In de periode van 1 oktober 2023 tot 12 januari 2024 documenteert ACLED 207 veiligheidsincidenten, waarvan 69 gecodeerd worden als 'gevechten', 33 als 'explosies/geweld op afstand' en 105 als 'geweld tegen burgers' (COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 2 februari 2024, p. 4). UCDP documenteert 118 veiligheidsincidenten en 93 burgerdoden. In diezelfde referentieperiode zijn de de facto militaire troepen de actoren die het vaakst betrokken zijn bij veiligheidsincidenten geregistreerd door ACLED met burgers als doelwit (67 incidenten in totaal). De UCDP registreert 21 van dergelijke incidenten, met 15 burgerdoden als gevolg. ACLED registreert 25 veiligheidsincidenten waarbij burgers het doelwit zijn van onbekende actoren, en 11 gebeurtenissen waarbij ISKP betrokken is. De UCDP registreert 10 van zulke incidenten, waarbij 13 burgerdoden vallen. Bovendien registreert de UCDP 8 incidenten die geclaimd of toegeschreven worden aan ISKP en die 51 burgerdoden veroorzaken. In 2023 zijn er geen sektarische aanvallen tegen de sjiitische Hazara gemeenschap geregistreerd, totdat een zelfmoordterrorist op 13 oktober 2023 een sjiitische moskee aanvalt in Pul-e Kumri (provincie Baghlan). De schattingen van het aantal doden en gewonden lopen uiteen. Volgens de taliban veroorzaakt die aanval 7 doden en 1 gewonde, terwijl de New York Times melding maakt van "minstens" 17 doden en 'tientallen' gewonden en UNAMA het heeft over 21 doden en 30 gewonden. ISKP eist de verantwoordelijkheid voor de aanslag op (COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments, 2 februari 2024, p. 6).

Uit voorgaande cijfergegevens blijkt dat de daling van het geweld zich voortzet en verder als gevolg heeft dat de wegen significant veiliger worden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de Taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteert 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en de IOM meldt dat in 2022 in totaal 1 525 577 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023, p. 41 en EUAA "Country Guidance Afghanistan", mei 2024, p. 115).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "Country Guidance Afghanistan" van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "Afghanistan: Country Focus" van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit landeninformatie blijkt dat voor de provincie Nangarhar geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich in casu niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de Country Guidance Afghanistan van mei 2024.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overig aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend vijftientig door:

J. CAMU, kamervoorzitter,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. CAMU